

HÀN NHÂN THI TẬP

LỜI GIỚI THIỆU

Hàn Nhân Thi Tập là một tư liệu sưu tầm các bài thơ mà tác giả **Thanh Tâm** đã sáng tác rải rác suốt dòng đời của mình vào những lúc tâm tư húng khởi.

Ông không phải là một nhà thơ chuyên nghiệp, ông là một nhà mô phạm hay đúng hơn là một thầy tu đúng nghĩa. Đọc thơ ông chúng ta thấy hình ảnh một ông giáo đang giảng những giáo điều, có lúc lại thấy hình ảnh của một thầy tu tâm hồn đã thoát ra ngoài vòng thế sự. Có lẽ ông sáng tác vì những húng khởi tâm tư và tìm thấy nơi đó một thứ hạnh phúc của tâm hồn để rồi qua giây phút ngắn ngủi ấy ông lại bỏ đi.

Tôi thấy vậy nên góp nhặt những vần thơ ấy sắp xếp lại làm kỷ niệm của đời ông và không hoang phí tư duy của một con người đã sống suốt đời không biết hưởng thụ thú vui vật chất gì của thế gian ; không gia đình, không nhà cửa, không tài sản ... tất cả đều tạm bợ đối với ông, tất cả đều không ... Và vì thế tôi muốn tặng ông một cái " có" là tập thơ này, khi nhận được chắc ông cũng thấy vui vui.

Mục đích việc làm nho nhỏ này của tôi cũng đơn giản như những vần thơ mà ông đã sáng tác rồi bỏ đi vậy .

H-T-M

NHỮNG BÀI THƠ TẶNG TÁC GIẢ

Thuyền Đạo giờ đây vắng bóng Thầy,
Đàn em chúc sắc phải buồn lây.
Đỡ nâng nghiêng ngửa trong đôi lúc,
Dụng đỡ Thành Long nhắc ý Thầy.

Hộ Pháp

Để bước vân du đến cõi trần,
Đưa tay dìu đỡ khắp thôn lân.
Đạo mẫu linh hiển nhờ tay chú,
Chớ để phàm tâm lại đến gần.

Thánh Hiến

ĐƯỜNG VỀ THÁNH ĐỊA

Đường về Thánh Địa lắm chông gai,
Nhọc khách làng văn bước dặm dài.
Chí quyết đem thân nâng nghiệp cả,
Lòng đà phủ sạch mộng cân đai.

Cân đai phủ sạch đến rừng thiền,
Trực chỉ Thánh Tòa mộng thấy Tiên.
Ngoài ngõ xôn xao tuồng bợn tục,
Trong Đền rộn rã trống cùng chiên.

Trống chiên rộn rã khúc tiêu thiền,
Giục khách phàm trần cất tiếng kêu.
Thầy hỡi ! quỳ đây con đợi lệnh,
Chẳng hay Đạo sự ít hay nhiều ?

Ít nhiều con phải quyết làm xong,
Ngặt nổi anh em chẳng một lòng.
Đứa trí hiệp ngu hiền chịu thiệt,
Dem thân phụng sự biết tròn không.

ĐẠO

Kinh Bạch Ngọc duy thần viết chủ,
Tượng khí hình tượng đủ căn sinh.
Nặng lai nặng khứ khinh khinh,
Chuyển xây võ trụ thay hình càn khôn.
Sanh quang khí tạo hồn vạn loại,
Phép âm dương hiệp lại biến sinh.
Ẩn trong bát phẩm nguyên linh,
Gọi danh chơn tánh thay hình Chí Tôn.
Mấy linh diệu phách hồn trọng trước,
Chuyển tử sanh lần lượt thời gian.
Cung KHÔN đổi lại cung CÀN,
Lành thẳng dữ đọa đôi đàng biệt phân.
Cơ tấn hóa lọc lừa phàm ngã,
Chuyển thánh tâm phép lạ chí linh.
Tuy là Trời đất rộng thình,
Mắt dường sao nháy chiếu minh lòng người.
Phép giáo hóa lấy lời chỉ dạy,

Dụng điển kinh khôn ngại ngôn từ.
Ngũ chi đã sẵn thiên thư,
Qui nguyên Tam Giáo hồng từ chuyển xây.
Phép mở trí đêm ngày học hỏi,
Năng thực hành điều phải điều lành.
Công phu lừa lọc Khí thanh,
Thần an trí tịnh tâm lành ngoài trong.
Hễ càng tĩnh thì lòng càng sáng,
Phép huyền linh đâu lạ đâu xa.
Ba mươi sáu cõi là nhà,
Thong dong Bát Quái khi ra khi vào.

THỜI GIAN

Một năm như thoáng qua mau,
Mười năm phút chốc vầy chào bỏ ta.
Không gian ngoảnh lại nhạt nhòa,
Thời gian trôi chảy tuổi già kề bên.
Tượng đồng bia đá để tên,
Nắng mưa loang lổ bia bền đặng chẳng ?
Ngồi buồn ta ngắm ánh trăng,
Nhớ câu trăng sáng sao bằng điển quang.
Canh khuya thức giấc mơ màng,
Nhớ câu siêu độ nhớ đàn hằng sanh.
Thời gian luân chuyển quanh quanh,
Hồn ta lên xuống tuổi xanh chào đời.
Hỏi ai có biết ai ơi !
Trăm năm là tuổi một đời là bao.
Từ khi tiếng khóc đời chào,
Gọi cha gọi mẹ rồi vào mỗ hoang.
Năm tàn tháng lụn riêng than,
Thời gian mi hỡi thời gian vầy chào.

ĐÔNG VỀ

Nghe gió lạnh biết trời đã trở đông,
Mười năm chấn bụi hồng không dính gót.
Một mảnh phàm thân kia đã trót,
Dẫn thân vào tận chốn không môn.
Hỏi Tạo Hóa cõi hồn đâu cho biết,
Khí phách đà anh linh tiết liệt.

Nương thể hình mài miệt công phu,
Đã quá hồi nguyệt khuyết trắng lu.
Thần trí tĩnh đường tu vững bước,
Cuộc thế sự bày trò mưu chước.
Bát Nhã thuyền ngược gió ruổi dong,
Lòng những tưởng không không vi diệu.
Phép nhiệm màu tiết điệu hòa âm,
Cung Tọa Hóa duy hòa viết chủ.
Nương huyền linh sạch giữ thất tình,
Cho trí huệ thình thình rộng mở.
Học Đạo cả nghỉ yên một thuở,
Mặc thể tình tạm bợ rẻ khinh.
Tuy sự thế bất bình nhiều lẽ,
Ấy phép nhiệm vô hình dạy trẻ.
Phủ bụi hồng mờ nhạt phạm thân,
Cho khuất dấu chơn thần an tĩnh.
Năm yên nghỉ công phu dưỡng bệnh,
Lắng tâm nghe phán lệnh Ngọc Hư.
Đường Đạo cả từ từ vững bước.

TÔI BIẾT

Tôi biết Trời cao vẫn rộng tình,
Thương đàn con trẻ kiếp linh đình.
Chèo thuyền Bát Nhã chờ đưa khách,
Ngó cảnh trùng dương thấy một mình.

Một mình lững thững giữa trời cao,
Nớ cảnh trần gian luống nghẹn ngào.
Một kiếp tranh đua trăm giọt thảm,
Thiên thiếu nhạc trỗi giục đi mau.

Mau chơn thoát khỏi chín tầng mây,
Trở lại ngôi xưa hội hiệp Thầy.
Mừng đặng an vui cùng các Thánh,
An nhàn tự tại cõi phương Tây.

Tôi biết rằng tôi sống một mình,
Khi buồn tôi lắng lặng làm thinh.
Trong thiên tôi nói cùng tôi hiểu,
Rằng thực là tôi chẳng bóng hình.

TIẾNG THAN SƯ PHỤ

Con nghe đặng tiếng than sư phụ,
Lóng tâm yên vệt ngút mây mù.
Đạo Trời khai mở thiên thu,
Khai cơ giải thoát mở tù phong đô.
Trường ngôn luận tựa hồ đối chữ,
Dụng ý tâm viết thử kinh luân.
Tuy là Trời đất rộng thình,
Mắt dường sao nháy chiếu minh lòng người.
Trường ngôn luận nửa cười nửa khóc,
Cười khan mà khóc bởi thương bầy.
Chia năm xẻ bảy lạc bầy,
Bốn mươi hai phái Đạo Thầy vậy sao ?
Tình cốt nhục đồng bào đồng đạo,
Tiếng nghĩa nhân gượng gạo nên lời.
Xem trong tâm trí lưỡng vơi,
Chơn truyền luật pháp đổi dời thế ni !
Khuyên con trẻ kịp kỳ ứng thí,
Lập công đầu đất mới lưu danh.
Một lòng trọn với cao xanh,
Muôn câu nghìn chữ chỉ hành đạo thôi.

* * *

Nương gió theo mây đến viếng con,
Những mong thấy được trí con còn.
Hào quang chiếu diệu tâm linh Thánh.
Đạo pháp truyền trao giữ sắc son,

Truân chuyên khổ não sóng ba đào,
Ấy phép Thần Tiên thử Đạo cao.
Bửu pháp tâm an thần trí sáng,
Là gương trí huệ nhớ không nào ?

Nào hay thế sự biến quyền ra,
Trăm kể nghìn mưu dụng ý tà.
Phú quý công danh thần trí tản,
Cái linh kia mất khó về Ta.

Về Ta Ta sẽ đỡ nâng chơn,
" Khuyên một điều con khá giảm hờn.
Hễ ghét người thì Trời ghét lại,
Ghét người Trời ghét lẽ nào hơn".

Hơn thiệt chi sồn tiếng thị phi,
Trăm năm một giấc ngẫm ra gì.

Trương cò cứu khổ diu sanh chúng,
Bửu pháp tâm truyền rón dự thi.

MỘNG RẪM ĐI LỄ

Rằm tháng mười năm nay Quý Dậu,
Kỷ niệm đầu niên Đạo bước qua.
Chuông Bạch Ngọc ngân nga Tòa Thánh Điện,
Lớp lớp người bỗng hiện giữa đêm khuya.
Nam nữ có đỏ vàng xanh trắng,
Đứng xếp hàng lẳng lẳng dưới ánh trăng.
Như trông đợi một quyền năng tối thượng,
Giải oan khiên giải hết não phiền.
Cho tâm trí đứng yên đừng vọng tưởng,
Vàng trắng chềch nghiêng nghiêng lâu chuông trống.
Tiếng lời âm trối giọng ình ình,
Khách say ngủ giật mình tan giấc mộng.
Trước Thánh Điện rừng thiên nhiên kiềng song sắt,
Trên nền trời mây trắng vẫn hằng trôi.
Đứng lẳng nhìn nghe lạnh ngắt tim tôi,
Tại sương khuya hay tại dạ bồi hồi.
Cho tâm tưởng hồn tôi chia nửa miền Tiên tục,
Tưởng tiền nhân mà ruột khúc ngậm ngùi.
Mười ba vía anh hiền Trung Nhựt,
Người Anh Cả suốt tám năm trường khổ cực.
Chí những mong cho thiên hạ đại đồng,
Nơi Tiên cảnh Anh trông đàn em đại.
Xử phần hoa ngoảnh lại chốn Thiên cung,
Cho vạn linh hội hiệp trùng phùng.
Nơi cung Thánh ung dung lòng thoát tục,
Cầm bút ngọc tay run ghi lại.
Một giấc mơ không ngại thơ đề,
Gởi huynh tử rời quê mình từ dạo ấy.

SẮC KHÔNG

Sắc tức thị không sắc sắc không,
Không còn vương vấn ở nơi lòng.
Hình danh sắc tướng đời trần trọng,
Bí pháp chơn truyền Đạo chỗ không.
Một nẻo qui tâm tâm giác tánh,
Nghìn câu thuyết pháp pháp về không.
Đường đời ví biết vinh liền nhục,
Phước lộc buồn vui cũng tự lòng.

Lòng trần chưa dễ hiểu trần ai,
Có trí có mưu họa sắp bày.
Học phép tu chơn đời ẩn dạng,
Tùng theo chánh giáo Đạo tâm khai.
Vằng mây nhứt nguyệt thênh thang tỏa,
Ngày tháng tiêu dao dạ cảm hoài.
Lý nhiệm thâm sâu Trời mở lối,
Dù tâm thoát tục lánh trần này.

CỨU NIÊN ĐIỆN BÍCH

Chín năm không tắm chỉ năm chơi,
Ngoảnh mặt nhìn đời thở mấy hơi.
Dài tận thiên cung sâu địa phủ,
Nghe trong thiên hạ thật nhiều lời.

Lời lẽ thị phi thật tức cười,
Đạo mầu khó hiểu lắm ai ơi.
Thậm thâm vi diệu Thần Tinh Khí,
Thiệt thiệt hư hư khó để lời.

Lời lẽ chân thành để bút khuyên,
Khuyên ai gắng giữ Đạo tâm hiền.
Đường dài mới thắm đời muôn mặt,
Trau chuốt đa ngôn dạ đảo điên.

TÀN CHIẾN CUỘC

Tàn chiến cuộc giao tranh ngưng nghỉ,
Đắp nấm mồ chiến sĩ vô danh.
Ai người xứng mặt hùng anh,
Máu xương sông núi giựt giành chi đây ?
Tàn chiến cuộc đâu ngày hạnh phúc,
Tiếng oán hờn ấp ủ mồ hoang.
Ai người khí phách hiên ngang,
Nắm cây huệ kiếm dẫn đàng siêu sanh.
Tàn chiến cuộc tuổi xanh côi cút,
Miếng áo cơm thúc giục đấu tranh.
Ai người xứng mặt đàn anh,
Ra tay tế độ giành phần cô nhi.

Tàn chiến cuộc sử ghi dấu tích,
Triệu triệu nhà thảm kịch ly tan.
Ai người thân thích họ hàng,
Ai vui sum họp ai than nã nong.
Tàn chiến cuộc non sông loang lổ,
Đất phì nhiêu thiếu chỗ dân cày.
Ai người chức giỏi tài hay,
Định tâm, trí, tánh đêm ngày canh tân ?

NHÂN BẠN

Nhấn với đạo huynh một ít lời,
Thuyền từ đương độ lúc chơi vơi.
Thìn lòng gắng giữ bền Tân Pháp,
Dìu dẫn nhơn sanh chẳng đổi dời.

Một mình một gánh giữa trời tây,
Thấy khó nên đây mới tỏ bày.
Xin lịnh Ngọc Hư thần giáng ngự,
Linh quang chiếu diệu hóa nên hay.

Tập tánh không không chớ não phiền,
Điểm quang diệu động thâu cung Tiên.
Chèo thuyền Bát Nhã chờ đưa khách,
Bảo tổ phong ba có pháp quyền.

QUÊ HƯƠNG NGÀY TRỞ LẠI

Lướt gió tuông mây vạn dặm trường,
Đến nay nhìn tạnh mặt quê hương.
Vườn cây khóm trúc còn lưu dấu,
Sông núi ao hồ vẫn mến thương.
Đạo pháp trường lưu đây Thánh Điện,
Nhơn tâm hờ hững cõi vô thường.
Rừng thiền vắng sãi đông du khách,
Cảnh cũ người xưa tóc điểm sương.

HỌA VẬN

Mừng khách từ xa vận dậm trường,
Ra đi còn nhớ lại quê hương.
Nước non đổi chủ chưa phai dấu,
Tình cũ giữ bền vẫn mến thương.
Đời Đạo oản vai nơi đất khách,
Nghĩa nhân gắng giữ chuyện cang thường.
Chuông chùa vắng tiếng bon chen sống,
Thăm thăm trời cao mấy giọt sương.

TẾ HỒN VĂN SĨ

Một mảnh phàm thân sống bấy lâu,
Bao nhiêu khổ não với ưu sầu.
Chén cơm manh áo đường danh lợi,
Chữ nghĩa văn tài tiếng giỏi hay.
Chợt tỉnh cơn mê đầu bạc trắng,
Bừng tâm thức giấc tấm thân gầy.
Hồn linh phượng phất u minh giới,
Đợi tiếng chuông ngân bước trở đầu.

Đầu kiếp Tam Kỳ gặp phước may,
Lập công bồi đức mưa anh tài.
Trì tâm niệm Phật tâm linh sáng,
Giữ giới quy y giới luật mài.
Dũa gọt trơn tru phàm hóa Thánh,
Chuyển xây lửa lọc đức nên hay.
Nhớ cầu Từ Phụ ơn ân xá,
Nương bóng quang âm đợi tháng ngày.

NHỨT NHỰT LỤC THẬP CỬU NIÊN ĐỀ BÚT

Tuồng xưa diễn lại khác chi đâu,
Vui chẳng vui, sầu chẳng dám sầu.
Mình biết phận mình mình cứ giữ,
Hiền lương đạo đức có sao đâu.

Đâu phải mình ta ở cõi đời,
Trên cao dưới thấp lưới lộng khơi.
Mây trời u ám hồi tan tụ,
Lòng của thế nhân vốn đổi dời.

Dời đổi bon chen một kiếp sanh,
Nghe nói Đạo Cao xúm giựt giành.
Một chút hư danh lời huyền ảo,
Tâm tu rộng mở nhớ làm lành.

Làm lành cho trọn Phật Trời thương,
Cái nghĩa sơ giao dẫn dắt đường.
Minh thế nhập môn còn mấy chữ,

Tình huynh nghĩa đệ lại xem thường.
Thường thì lời thật hay mất lòng,
Cầm cân Pháp Chánh lấy chi đong.
Nghĩa nhân không trọn phần hơn đạo,
Thì phẩm Thần kia cũng khó mong.

Mong cho huynh đệ hiệp đại đồng,
Trọn phận làm con Phụ Mẫu trông.
Xanh kia thăm thăm từng vi diệu,
Mà vẫn hằng soi tận cõi lòng.

VỊNH THUYỀN BÁT NHÃ

Bụi hồng mờ nhạt không môn,
Con đò Tọa Hóa bước chồn bước nghiêng.
Tay chèo Bá Trạo ngủ yên,
Tổng Thương, Lái, Mũi neo thuyền nếm bia.
Mưa rơi lệ nhỏ đầm đìa,
Tử sanh quán tục biết về đường mô !
Vườn xưa ngạn uyển héo khô,
Âm ba siêu độ ngũ hồ lạnh trang.
Canh khuya thức giấc mơ màng,
Nửa say nửa tỉnh hỏi đàng thượng thiên ?
Tiếc thay ai đã sơn thuyền,
Con đò phước bạc nơi miền trầm luân.
Đầu thuyền chạm trở Huyền Khung,
Mũi thuyền bánh lái lung tung bụi mờ.

GIÓ LẠNH

Đêm nằm nghe gió thổi than,
Gió ơi là gió gió vào chi đây !
Mơ màng giấc mộng canh chầy,
Nghe thân giá buốt da gầy thịt xương.
Bao đêm thức giấc miên trường,
Nghe thân cô lẻ nghe đường dặm xa.
Chuông chùa vắng tiếng ngân nga,
Nghe trong tâm tưởng như là gọi ai.
Tấm thân bao quản đêm ngày,
Vào sanh ra tử vì ai cõi trần ?
Hỏi lòng lòng lại buâng khuâng,
Như không muốn nói chi vầng trăng kia.
Hè qua thu mãi đông về,
Một mình một bóng cận kề cao xanh.
Rặng sao cái bóng mây quanh,
Gương nga vắng vặc năm canh tỏ tường.
Thương người lữ thứ thương thương,
Thương thân cô lẻ thương đường vĩnh sanh.
Đêm về gió lạnh năm canh,
Gió ơi là gió gió đành thổi sao !

CẠO GIÓ

Ngồi buồn cạo gió lẩn tẩn,
Bây năm chóng mặt cũng bằng tù giam.
Thiên thơ một gánh thi phàm,
Huyền linh mấy độ không kham nghiệp trần.
Những nhớ lúc để chân Bàu Cỏ,
Những nhớ hồi ngục đỏ vùi thân.
Hồn nghe tê tái bao lần,
Chùng như thoát xác đặng gần cung Thiên !
Càng ngoảnh lại vào miền âm cảnh,
Tiếng cầu kinh như lách dây oan.
Tẻ vui lách tục tìm nhàn,
Hay chi thể sự buộc ràng lòng con.
Ngặt một nỗi thân mòn kiếp sống,
Ngặt một mình chèo chống khôn qua.
Thuyền từ đương độ phong ba,

Năm mươi hai tuổi chưa già đã vơi.
Sánh cánh nhạn đồng thời sức vóc,
Ánh Đạo Trời mời mọc khách duyên.
Hay chi thế sự nảo phiền,
Để tâm trống vắng ấy quyền Ngọc Hư.

ĐỢI CHỜ

Ngồi buồn ngắm áng mây bay,
Nghe con nhện thả thàng ngày giăng tơ.
Quanh năm kiếp sống đợi chờ,
Gió rung mạng lưới hững hồ màng treo.
Tâm tư nhện chất lưng đèo,
Sương rơi vệt nước gió heo may về.
Năm tàn nhện khóc tỉ tê,
Tơ giăng bủa lưới nẻo về mỗi không.
Tơ rắng trong chốn hồng môn,
Nhện ung dung thả đùng trông thàng ngày.

TỰ THÁN

Ba mươi năm lẻ đến trần gian,
Đã biết oan khiên lắm buộc ràng.
Trói chặt phàm tâm cơn luyện ái,
Ngăn dòng huệ trí lúc cao sang.
Tâm thần chờ lúc tan lòng tục,
Tinh Khí hườn nguyên nhập Niết Bàn.
Ngước mắt ngơ trông lên chín bệ,
Tiên Ông ẩn dạng dưới mây ngàn.

CHÂN NGÃ

Người gọi tôi là một ánh linh,
Tôi không tên tuổi cũng không hình.
Không buồn lưu luyện đường thanh sắc,
Cũng chẳng màng chi lẽ chấp kinh.

ĐẾN TÂY NINH

Tôi đến Tây Ninh giữa nắng hè,
Bầu trời oi bức cụm mây che.
Lừa thừa cánh én chiều bay lạng,
Rần rộ ven đường tiếng ngựa xe.

NỖI LÒNG TU SĨ

Tôi viết lên đây cả nỗi lòng,
Của người tu sĩ ở phương Đông.
Da vàng máu đỏ chung nòi giống,
Sao để lửa hồng ngập núi sông.

DÒNG ĐỜI

Dòng đời đưa đẩy đến Tây Ninh,
Tôi sống mười năm vẫn một mình.
Thăm thẳm trời cao ơn cảm hóa,
Hiu hiu gió núi gợi tâm tình.
Nhớ về quê cũ vui thiên cảnh,
Chạnh nghĩ non xưa vắng Thánh linh.
Nhấn khách tri âm nơi xứ xứ,
Tử sanh, sanh tử chuyện thường tình.

NỖI LÒNG KHÓ TẢ

Mệt mỏi thân phàm một kiếp sanh,
Oằn vai chi Đạo với quần sanh.
Nghệp căn xưa trả xem chưa dứt,
Máu mủ vì thương phải đọa trần.

TỬ SINH

Bao giờ hết chuyện gió sương,
Hết cơn mưa nắng dứt đường tử sanh ?
Bao giờ hiểu được ngọn ngành,
Bầy dây kết chặt sáu vòng chuyển luân.

Bao giờ khí được huân chương [1]
Tinh ba bảo dưỡng thần minh hồi đầu.
Bao giờ hiểu được lý sâu,
Máy linh cơ tạo nhiệm màu là thân.
Nắng mưa sương gió phong trần,
Nương thân đoạt pháp đặng gần cung Tiên.

HỒI NIỆM

Mù mù một dãy tựa non sông,
Yêu khí phủ trùm thật khó trông.
Gươm linh thần quyết cho diêu động,
Thì phải mất còn rõ đục trong.

Đục trong còn mất có ai hay,
Nơi cõi Hư Linh đã sắp bày.
Quyền phép Ngọc Hư đương trị thế,
Để xem đời tẻ hóa ra hay.

MỪNG LỄ HỘI YÊN

Rào mắt nhìn quanh mặt địa cầu,
Ban ơn sanh chúng khắp năm châu.
Điều Trì Kim Mẫu thành tâm niệm,
Nguồn khí sanh quang phép nhiệm màu.

CẢM TÁC CUỐI NĂM

Tết đến xuân sang chẳng thiệp hồng,
Một tờ giấy trắng với tâm không.
Năm mươi ba tuổi chưa tròn phận,
Hai tám năm dư vẫn một lòng.
Nhớ thưở cung Tiên hồn để bước,
Nhìn mây nuôi tiếc dạ băng khuâng.
Đường trần nay đã sương pha tóc,
Một kiếp phù sinh sắc sắc không.

Trèo lên trên đỉnh viếng chùa cao,
Thấy khói hương thơm tỏa ngạt ngào.
Tượng Phật mạ vàng nay sơn đỏ,
Nghe trong chánh điện tiếng lao xao.

Đã mấy năm qua Tết chẳng vui,
Tuổi đời đã lớn thấy ngùi ngùi.
Người đi đi mãi không quay lại,
Nghĩa địa càng đông tiếng sụt sùi.

HÓA KIẾP

Cái sống chơn tu phủ bụi mờ,
Giữa đời ô trược tựa hồn thơ.
Linh tâm tỏa chiếu vùi trong cát,
Hóa kiếp trần gian đẹp ý thơ.

KHÔNG

Một mình một bóng giữa đêm đông,
Khép kín tư phòng để trống không.
Không không tất cả đều không cả,
Không cả cuộc đời Đạo Pháp thông.

BÁO TỬ

Báo chí Úc Châu nhắc đến mình,
Kê khai công nghiệp tử rồi sinh.
Nghờ tình dù biết vì thương mến,
Tin tức ra đi cũng giật mình.
Thu xếp hành trang về Thượng Giới,
Nhấn lời hậu thế tạo căn sinh.
Đạo đời xong phận thôi về sớm,
Nấn ná chi đây chuyện thế tình.

*Báo Cao Đài ở Victoria báo tử tác giả.
Sau đó đính chính còn sống (Australia)*

MƯA NẮNG

Mưa ơi mưa !
Mưa hãy ở trên trời,
Hay mưa ở lưng khời.
Mưa đừng rơi xuống đất,
Tôi sợ tiếng mưa rơi.
Nghe khí trời lạnh buốt,
Lạnh suốt cả tim gan.

Nắng ơi nắng !
Nắng đừng ngó đầu tôi.
Đừng soi vào chân tóc,
Đừng bới móc chân lông.
Cho tôi khỏi bận lòng,
Chuyện nắng mưa thế sự.

GIÓ SƯƠNG

Gió ơi gió !
Gió đừng hôn lưng tôi,
Cho tim tôi bồi hồi.
Cho tay chân tun rẩy,
Gió lạnh buốt hồn tôi.

Sương ơi sương !
Sương đừng trèo qua tường.
Sương đừng leo qua cửa,
Vào tận chốn tư phòng.
Khi tôi đang say ngủ,
Sương đừng ấp yêu tôi.
Mũi ắt xẹt liên hồi,
Sẽ đến chuyện lòi thối.

MẸ VIỆT NAM

Tiến bước con đi đến xứ người,
Mẹ mong con được phút vui tươi.
Quê nhà mẹ sống buồn hiu hắt,
Bởi thiếu tình con vắng tiếng cười.

Nghe gió thoảng ngoài hiên,
Mẹ tưởng chừng hơi con thở.
Thấy dáng khách qua đường,
Mẹ ngỡ bóng hình con.
Đường trường diệu viễn nước non,
Muốn thăm cháu ngoại chỉ còn trong mơ !

LÒNG MẸ

Chiều chiều ra đứng trước sân,
Thấy hình con trẻ theo vàng mây bay.
Nhớ con nhớ cả tháng ngày,
Nhớ trong giấc mộng đêm dài khó quên.
Bao giờ con được tuổi tên,
Sáng danh sử Đạo xây đền tâm linh ?
Ngựa xe nhà cửa linh đình,
Chi chi cũng nhớ chút tình quê hương.
Mẹ già tóc bạc điểm sương,
Chờ con hội hiệp dặm trường còn xa.
Mảnh tâm kia mới là nhà,
Sống nên chí Thánh ấy Tòa Đài Cao.

LÒNG MẸ

Ngồi buồn mẹ lóng gió tây,
Nghe trong tâm tưởng tựa rày chiêm bao.
Vừa qua phải độ ba đào,
Thuyền từ nghiêng ngửa nghẹn ngào băng khuâng.
Diu con với ngọn bút thần,
Đưa tay nâng đỡ mấy lần truân chuyên.
Mừng nay con đặt nửa quyền,
Thay hình Thánh Thể nơi miền thôn lân.
Ngôi thờ tạm lập Hiếu - Tân,
Thánh linh chưa vẹn Trấn Thần nguyện thêm.
Nguyện cùng Hộ Pháp ơn trên,
Ban ơn sanh chúng cho bền tâm tu.
Thánh ân vệt ngút mây mù,
Tuy không thấy bóng mà tu dễ dàng.
Trước Đền con giữ khang trang,
Cắm cây cờ Đạo khi Đàn Vía nghe.
Rì rào những phái cùng phe,
Nghe con than thở lòng se thắt lòng !

Ngày ngày mẹ vẫn luống trông,
Tấc hơi con thở nơi lòng mẹ hay.
Dù con chưa vẹn đức tài,
Đức tin con vững thảng ngày trôi qua.
Thánh tâm gắng giữ sáng lò,
Đôi vầng nhật nguyệt tuy xa mà gần.
Này lời mẹ gửi Hiếu-Tân.

NHỚ CON

Trời đã trở đông tiết cuối năm,
Bao nhiêu nhung nhớ gác tay năm.
Thân con viễn xứ hồn bên mẹ,
Có biết cho lòng mẹ héo von.

TIỀN BẠN

Trước giờ lên phi cơ,
Tặng bạn mấy vần thơ.
Gọi là duyên hạnh ngộ,
Tôi không có bánh trà.
Cũng không có nho khô,
Đời tôi như chim hạc.
Bay liệng giữa trời cao,
Xin vẫy tay tiễn chào.
Bạn trở lại Hiếu-Tân.

NHỚ BẠN HIỀN

Trời buồn đất có vui không,
Tôi buồn tôi nhớ tôi mong bạn hiền.
Nhìn mây tôi nhớ non Tiên.
Nhớ người lạc bước Đào Nguyên thuở nào,
Trời cao cao hỡi trời cao.
Sao Trời lại bắt chàng vào trần gian,
Xa xăm gió núi mây ngàn.
Càng sâu lý nhiệm gian nan càng dày,
Hỡi ai có thấu ai hay !

TẶNG ANH BA LONG AN

Đạo đức cao thâm ắt trọng quyền,
Giáo dân qui thiện giải tiền khiên.
Nương theo chánh pháp theo thiên tánh,
Hành thiện tu tâm ấy tọa thiền.

TẶNG CHỊ CHÁNH SỰ Ở HOUSTON

Mừng đặng Thánh ân đã gọi nhuần,
Thâm sâu vi diệu thấy huân chưng.
Dường như chị được nguồn tâm hứng,
Mắp máy phàm thân thấy nhiệm mầu.

TẶNG ANH PHONG

Tôi nhớ anh Phong một thưở nào,
Dẫn người bạn nhỏ phố BôNa.
Rẽ sang Công Lý cho đeo kính,
Thấy độ không năm bảo " úy chà!"

Thành đã cận rồi cũng nhẹ thôi,
Đeo đi đừng để phải như tôi.
Thế rồi hai đứa vui chơi tiếp,
Cùng lớp A2 lúc đứng ngồi.

Anh đến nhà tôi một buổi trưa,
Bên sông Vĩnh Hội chợ Cầu Dừa.
Căn nhà sàn nhỏ tanh hôi quá,
Bà chị khen anh lịch sự thừa.

Ra trường tôi chọn xứ Tây Ninh,
Khép kín tâm tư sống một mình.
Lửa khói mịt mù biên giới ấy,
Dòng đời trôi chảy kiếp linh đình.

HỘI NGỘ

Chị đến thăm em tại đỉnh đầu,
Xuyên qua khí phách đến sông râu.
Tam tiêu khí thể còn mờ nhạt,
Thần khí tương giao bắt nhịp cầu.

Nhịp cầu sanh chúng tại CaLi,
Bảo tổ phong ba phải chịu lỳ.
Vị biết tâm tu là bửu pháp,
Đừng đem trần thủ tại cung Ly.

Ly trần chưa phải tuổi qui thiên,
Dụng phép hóa dân giữ dạ hiền.
Gậy trúc nường thân điều khách tục,
Sá chi tuổi hạc phận trò Tiên.

Tiên thiên khác hẳn với phàm trần,
Vì nghĩa Thiêng Liêng đến giáo dân.
Dụng nước MaHa trừ nghiệp chướng,
Lễ tâm thành khẩn giáng hồng ân.

NỖI LÒNG CÔ PHỤ Hay Hậu Chinh Phụ Ngâm Khúc

Thở trời đất nổi cơn gió bụi,
Khách má hồng nhiều nỗi truân chuyên.
Lòng này biết ngộ cùng ai,
Thiếp nơi quốc nội chàng ngoài đại dương.
Trong cảnh này đoạn trường thân tiếp,
Ngoài khơi kia chàng biết hay chăng.
Đêm nằm mơ thấy bóng trăng,
Nhớ câu hải thệ nhớ trăng chung tình.
Hồn chàng đã khinh khinh cảnh trí,
Thân thiếp còn giọt lụy chứa chan.
Những là vọng tưởng cao sang,
Nào hay kiếp sống đoạn tràng âm dương.
Thiếp chẳng tưởng ra người cô phụ,
Chàng đâu ngờ cõi phủ vân du.
Một bầu trời đất thiên thu,
Trăm năm vĩnh biệt mịt mù xa khơi.
Lau giọt lụy nhả lời con trẻ,
Vắng phụ thân quanh quẽ tiêu điều.

Mưa buồn gió núi hắt hiu,
Thân con phải chịu sớm chiều muỗi dưa.
Ngày quạnh quẽ chân đưa bước lữ,
Đêm đèn tàn ngó trẻ thở than.
Mưa dầm nắng trải lang thang,
Mái tranh loang lổ hai hàng phen thưa.
Sống kiếp sống năm thừa tháng cạn,
Vẳng bóng chàng thiếp bạn ai đây !
Tuổi đời bóng xế non tây,
Để chi cái số định ngày hóa công.
Mượn bút mực đôi dòng tâm sự,
Nhấn hồn chàng sanh tử là đâu.
Khi xưa ai ngỡ đeo sấu,
Xuống thuyền vượt biển biển sâu khó dò.
Nhấn với khách chung đồ buổi trước,
Được duyên may an bước trời tây.
Nổi lòng tâm sự giải bày,
Quê người sang cả nhớ ngày tiễn đưa.
Tiết xuân lập hương đưa khói quyện,
Khấn hồn chàng linh hiển biển đông.
Một vòng trời đất mệnh mông,
Biết ai chia xẻ nổi lòng từ đây !

NHỮNG BÀI THƠ KHÔNG TÊN

BÀI I.

Biển chuyển trời Tây cuộc đảo huyền,
Nghiêm minh Tam Giáo phạt Thiêng Liêng.
Đạo mầu chưa dễ chi canh cải,
Giữ phận mình y thiết chánh truyền.

BÀI II.

Sáng hôm nay
Khi vừa thức giấc
Tôi sẽ sống một ngày
Với nắng đẹp ban mai

Sáng hôm nay
Khi vừa tỉnh giấc
Nhớ các bạn phương Tây
Đang lao vào thế sự
Mái tóc bạc bay bay

Tôi đi giữa ban ngày
Dưới ánh nắng chói chan
Mặt địa cầu nóng bỏng
Sao lòng người không hay

Tôi đã sống
Qua một ngày địa cầu
Trong tĩnh lặng thâm sâu
Những giây phút tuyệt vời
Của lòng mình thành thơ

BÀI III.

Nhàn thì ẩn non tòng cụm bá
Nước nhàn dương rửa dạ từ bi
Nhìn con thỏ lặn đưa thì
Lợi danh xạ sự ích gì cân đai
Nhàn dương rười sạch sành sanh bụi
Tóc bạc râu thay mái tóc xanh
Ngẩn ngơ thế sự tan tành
Đoái con đường cũ giựt giành mà đau

BÀI IV.

Để bước vân du đến xứ này
Ngựa xe nhà cửa góc trời Tây
Ồn ào rộn rịp người đông đúc
Đạo pháp truyền lưu chẳng thấy hay

Buồn lòng lửng thững giữa trời mây
Rảo mắt xem qua kiểm các thầy
Cơ Đạo qui nguyên bằng trí tục
Tuồng xưa diễn lại chẳng gì hay

Đạo pháp xem qua giống hí trường
Bề ngoài nơn nghĩa luật yêu thương
Nhưng trong thiếu hẳn đèn tâm Thánh

BÀI V.

Tượng đồng bia đá để mà chi ?
Ngoảnh lại trăm năm có được gì ?
Kiếp sống vương oai trăm họ khiếp
Thác rồi nhắm mắt thảy đều khi

Tuần hoàn võ trụ không ngừng nghỉ
Non nước đổi dời thịnh lại suy
Hỏi thử muôn dân dân sẽ tỏ
Rằng tuồng hát ấy lắm ai bi

BÀI VI.

Ngọc sắc Huỳnh Kim Tân Pháp diệu
Lung linh mờ ảo trí tâm khai
Cảm quang diêu động lâng lâng
Mừng cho thị nữ chuyên cần lập công

BÀI VII.

Xin gửi lại bạn hiền
Một công trình sưu khảo
Góp nhặt ý Thánh Ngôn
Gọi là lời Thuyết Đạo
Tuy ngắn gọn đơn sơ
Nhưng trượng hình chơn pháp
Mong giúp cùng đồng đạo
Khỏi nhọc công tra cứu

BÀI VIII.

Nơi trần thế là miền khổ cực
Dầu sang vinh đến mực công hầu
Cung phi mỹ nữ chực châu
Gẫm ra cũng cảnh đeo sầu mà thôi

BÀI IX.

Việc làm được hôm nay
Không để lại ngày mai
Thời gian đâu còn dài
Tuổi xanh thoáng qua mau
Như con tàu rời bến
Mất hút trước đại dương
Và tan vào biển lặng
Của tâm thức bao la
Những dấu vết nhạt nhòa
Kiếp trần gian ô trược

BÀI X.

Tuổi đời đã năm tư
Thôi gác lại từ từ
Những lý nhiệm thiên thai
Trần gian nhiều đau khổ

Huyền Khung Cao Thượng Đế
Xin gọi rửa oan khiên
Nhân gian bớt nỗi phiền
Cho người được thiện duyên

Tôi không có pháp quyền
Đưa bạn lại Tiên Thiên
Trời cao đâu phép lạ
Tại bạn vốn hay quên

Nguồn sống kia linh diệu
Vẫn tuôn chảy dạt dào
Qua các cõi thanh cao
Đến trần gian ô trược.

THANH TÂM

Nguồn: <https://www.daotam.info/books/vtdhp/hnttcenter.htm>

www.vietnamvanhien.org

An Lạc & Tự Chủ

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN ONLINE VỚI HƠN 8700 TÁC PHẨM